

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hr. Tilskuer!

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 196. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_247-txt-shoot-idm137/facsimile.pdf (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at, har man Skam af det, saa har man dog ingen Skade af det, at see, og ikke at see, og det var Spørgsmaalet.

Men har jeg nu Ret, og det har jeg jo, naar jeg har Tiden for mig, og det er den rette Tid — thi, hvem der har Ret, skal jo Tiden vise — da mener jeg, det er ikke Ret at kalde sig en Tilskuer eller at tale som en Tilskuer, thi saa skal man jo sige, hvad man sees, og det er ikke den Conduite, Tiden har sine gode og goldige Grunde til at kræve af enhver Tilskuer til den Assemblée, som rigtig nok i Følge en usforanderlig Grundlov maa holdes for aabne Døre, men derfor just ikke for aabne Dine, og endnu mindre for aabne Munde, at sige sigurlig talt; thi i egentlig Forstand kan det ingen formenes, at aabne Munden til rette Tid; det er tværtimod ogsaa en Conduite, hvorved Man kan bringe det til at see, og ikke see.

De sees da, Hr. Tilskuer! og det har De Dov til at see, og sige høit — thi Frihed er ligevild, som Vren og Samvittigheden, og i samme Orden, et kosteligt Liggendefæ*), hvilket Tiden ingen

*) Iaar, naar den bliver liggende.

Tilskueren,

misander, og jeg saamæn ikke heller — De sees, siger jeg, at jeg ikke spaaer Dem synderligt Held af Deres Syn og Sagn, saafremt De lader Syn gaae for Sagn. Men sæt nu og, De vilte spille mig det Puds at sige: er det Kunsten at see, og ikke at see, saa vil jeg øve den paa dig og din Tale, saa gad jeg dog vidst, hvad De egentlig sees efter.

Hvad ere Udgangne i Orden at see? tykkes mig, Tiden kunde med en god Samvittighed sige til saadanne Tilskuere. Det — kunde De nu tænke, — skulde være en Skofe til Tiden, men jeg vil dog bede Dem holde Tand for Tunge, og ikke sige Tiden det i sine Dine; thi det faaer De kun Skam tiltakke for, al den Stund det netop er, hvad Tiden sætter sin Vre i, at gjøre lyst allevegne, og rømme op, hvad der er den i Veien, og den selo er et ætherisk Væsen. Dog sæt nu ogsaa, hvad man gjerne kan indrømme, uden at tale Tidens Vre for nær, at den ikke er ganske færdig med Flytningen; indvendig er den dog færdig, og at see til, som det tomme Amagertorv, og udvendig sees det ud, som det maa see ud i Flyt-retiden; ja for at blive i Billeden, som Slagterboderne omkring Nicolaiskirke.

